

Derefter har jeg nogle Bemærkninger til den højtærede Forsvarsminister. Jeg paaskønner selvfølgelig den højtærede Ministers anerkendende Ord om min Tale og om den formentlige Virkning, den har gjort, men jeg beklager saa meget mere Ministerens Forsøg paa at svække denne Virkning. Thi hvad jeg har fremført den Gang, og hvad jeg agter at fremføre her i Aften, er noget, jeg hverken har læst mig til eller studeret mig til eller faaet meddelt, det er noget, jeg selv har set, og jeg skal befitte mig paa ogsaa i Aften at tale saa nøgternt som muligt, hvad jeg ogsaa befittede mig paa sidste Gang. Den højtærede Minister har faaet det Indtryk, at jeg betragtede Redningsvæsenet som en forbenet Institution — jeg brugte ikke det Ord og vil heller ikke bruge det i Aften, fordi jeg nødig vil bruge stærke Ord. Jeg vil derimod fremdrage nogle Eksempler og saa overlade til den højtærede Minister og det høje Ting selv at vælge de passende Ord for Institutionen.

Saa vidt jeg ved, er der stationeret en Redningsbaad i Esbjerg, og da den vistnok væsentlig skal bruges, naar der sker Ulykker ved Horns Rev, er den, saa vidt jeg ved, større end Redningsbaade i Almindelighed. Man er derfor paa det rene med, at denne Baad ikke kan komme til at skyde stor Fart ved Hjælp af Aarerne; man har derfor den Ordning, at en eller anden Dampers skal slæbe denne Baad hen til det forulykkede Fartøj, slippe den løs der, vel sagtens paa Vindsiden, og saa skal Baaden gøre Forsøg paa at redde de skibbrudne for bagefter at lade sig slæbe ind. Jeg ved ikke, om den højtærede Minister og de ærede Medlemmer synes, at det er en tidssvarende Indretning, at man slæber Redningsbaaden ud fra en Havn i Stedet for at anbringe en Maskine i selve Baaden. Det kan meget let træffe, at denne Baad i voldsomt Vejr og høj Sø, som jeg maa antage, den ikke sjældent skal benyttes i, slet ikke faar Forbindelse med Fartøjet hverken første eller anden Gang. Det vilde efter min Mening have været langt naturligere, at man i Stedet derfor havde en Redningsmotorbaad. Da denne Baad blev bygget — det er i alt Fald blevet mig fortalt —, blev der gjort Henstilling til den daværende Bestyrer om det, men han havde Skræk for Motorer og holdt sig derfor til Aarerne.

Indtil for et Aars Tid siden var der en Raketstation et Par Mil fra, hvor jeg bor. Den laa en Mil inde i Landet, og der havde den ligget fra den Tid, den blev

oprettet. Denne Station kunde maaske have haft nogen Berettigelse, da den blev oprettet; men ikke mange Aar efter dens Oprettelse var der nogle Fiskere, der byggede sig Huse en Mils Vej derfra, og der opstod derved en lille Fiskerby. Det havde da været naturligt, om man øjeblikkelig havde flyttet denne Raketstation derhen, men ikke desto mindre blev den liggende der indtil i Fjor. En Gang — jeg husker ikke Aarstallet bestemt, men jeg tror, at det var omkring 1902 —, efter at der var oprettet Kystvagt, skulde Mandskabet fra nogle Gaarde, der laa i Nærheden af Raketstationen, holde Kystvagt; det var altsaa almindelige Landmænd, der betjente Raketstationen, Mænd, som aldrig færdedes paa Havet, men passede deres Landbrug en Mils Vej derfra. Saa vidt jeg husker, var det Natten mellem første og anden Juledag, de skulde holde Kystvagt; men de gjorde det ikke; man sagde, at de havde holdt Julegilde, og det kunde maaske ogsaa være meget undskyldeligt, de har sikkert ikke anet, hvilken frygtelig Virkning deres Forsømmelse skulde faa. Om Morgenen drev 7 Lig af en Skibsbesætning ind paa vor Kyst. Man skulde antage, at noget saadant vilde have alarmeret Redningsvæsenet, saa at det fik Forstaaelse af, at der maatte gøres noget for at faa saa gode Midler tilvejebragt paa den Plads som muligt. Denne Kyststrækning er en af de farligste paa hele Væstkysten; den ligger omtrent midt mellem de to Baadstationer Agger og Stenbjerg, men paa denne 3 Mil lange Strækning er der ingen Baade. Man oprettede saa en Raketstation ved Lyngby, og det kunde for saa vidt være rigtigt, som man paa den Tid endnu ikke havde tilstrækkelig mange Fiskere i Lyngby til en Baad, men man havde i alt Fald Fiskere nok til en Bestyrer af Stationen eller en Opsynsmand, hvad man nu vil kalde det. Men i Stedet for at tage en Fisker til at bestyre denne lille Raketstation valgte man en Gaardmand, der boede ca. 3 Fjerdingvej inde i Landet, og for at faa Forbindelse med ham anlagde man en Redningstelefon op til ham. Jeg gaar ud fra, at Forretningsgangen har været den, at naar et Skib strandede, skulde man melde det til Opsynsmanden, han skulde saagaa de 3 Fjerdingvej for at sætte Stationen i Bevægelse, hvis han da var hjemme. Han vedblev at være Leder af denne Station, indtil han for nogle Aar siden døde. Der har flere Gange været søgt om at faa en Baadstation ved Lyngby,